

Underveis

DELK

**Ny spalte:
Høytlesning
for barna**

**SANKTHANSSTEVNET
Lyse kvelder
og åndelig
felleskap**

*Planla
kidnapping
av Vidkun
Quisling*

HÅKON VALEN-SENDSTAD:

Bassgitarist og trosformidler

Innhold

6

Varmere kirkekaffe

- 2 Ledere
- 4 Redaksjonelt
- 5 Andakt
- 10 Tilsynsmannens perspektiv

13

DELK Ung opprettet

- 12 Nytt fra menighetene
- 14 Josteins historiske perler
- 16 Min bibelheld
- 18 Møte- og gudstjenestelisten

20

Portrett / HÅKON VALEN-SENDSTAD

- 23 Diakonispalten
- 24 DELKs misjonsprosjekter
- 26 Skolesiden
- 28 Leirsiden

33

Høytlesning for barna

- 30 Intervju med Arvid Ludvigsen
- 31 Bokanbefaling
- 34 Diverse informasjon om DELK
- 36 Sankthansstevnet på Gjennestad

Med Jesus – Levende håp! – også i tider med Koronasmitte

Bertil Andersson / tilsynsmann

Sankthansstevne. Lyse kvelder. Grillet mat på plenen. Gode samtaler. Felleskap. Åndelig påfyll. Jeg håper at disse ordene vekker gode minner hos deg. Jeg håper også at vi sammen skal skape nye minner på Gjennestad i juni.

I denne sammenhengen er mitt håp et uttrykk for et sterkt ønske. Håpet som er omtalt i Bibelen, derimot, er noe mye mer enn bare et sterkt ønske. Med Jesus eier vi Levende håp, slik det står: «Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som i sin rike miskunn har født oss på ny til et levende

håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde» (1 Pet 1,3).

Varmt velkommen til Sankthansstevnet! Men før det er det påske. Vi minnes på ny at Jesus har frikjøpt oss ved sin død, og vi feirer Jesu oppstandelse. Gjennom denne er vi født på ny til et levende håp!

Med levende håp får vi mot til å se fremover selv i livets mange prøvelser, også i tider med risiko for smitte av Covid-19/koronavirus. Rett før dette bladet går i trykken har vi avlyst alle gudstjenester og møter i to uker. Vi vet ikke

når vi skriver dette hvordan situasjonen er når dette blir lest.

Usikkerheten preger vårt samfunn. Men vi skal ikke se bort ifra at denne situasjonen vil øke behovet for kirkens tilstedeværelse. Som trossøsken tar vi til oss oppfordringene fra Guds ord: «La ikke hjertet bli grepet av angst. Tro på Gud og tro på meg» (Joh 14,1). Samtidig ber vi for land og folk: «Jesus, mester, ha barmhjertighet med oss!» (Luk 17,13).

Velsignet påskehøytid i hjem og kirke!

De som er mindre enn deg

Erling Rantrud / redaktør

Allerede fra vi er små, lærer vi at vi skal passe på de som er mindre enn oss. En av de viktigste grunnene til at samfunnet fungerer, er at de store passer på de små. De sterke passer på de svake. De friske passer på de syke. Dette gjelder i familien, i skolen og i samfunnet. Vi gjør dette fordi vi mener at den enkelte har verdi og rett til beskyttelse og et trygt og godt liv. Dette er noe vi er enige om og er en selvfølge uansett hvilken tro vi har eller hvilket politisk parti vi tilhører. Menneskeverd holdes høyt alle steder. Det går galt hvis vi slutter å ta vare på hverandre.

De menneskene som er unntatt dette, er de små barna som enda ikke er født. I dagens Norge er det lov til å ta livet fra dem uansett grunn frem til barnet er 12 uker gammelt. I storsamfunnets øyne har ikke de samme verdi som et barn som er 40 uker gammelt og klar til å bli født. Men i det øyeblikket barnet er født, til tiden eller for tidlig, trår samfunnet til, og regelen om at de store hjelper de små gjelder.

I februar publiserte avisen Dagen en artikkel hvor de skriver at én av tre kirkeaktive støtter dagens abortlov. Dette er en ganske stor økning på ikke altfor mange år. Tallet er lavere i frikirkeligheten, og DELK kommer positivt ut. Som menighet, kirker og kristenfolk må vi stadig minne hverandre på og lære nye generasjoner at vi ikke må ta bort menneskeverdet til de aller minste barna! Alle har rett til liv, og vi som er store nok til å verne om det, må gjøre det!

Jesus viste oss barnas verdi da han sa: «La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem.» Markus 10,14

DELK

**I Jesus,
for hverandre,
ut i verden!**

UNDERVEIS er et informasjonsblad som skal fremme sunn åndelig utvikling, liv og vekst.

Bladet utgis av Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK) med fire nummer per år.

37. årgang.
Oppslag 2100 eksemplarer.
Bladet er trykket på et miljøvennlig og svanemerket papir.
Gjengivelse tillatt med kildehenvisning.
Bladet finansieres med gaver.
www.delk.no – delk@delk.no

Ansvarlig redaktør
Tilsynsman Bertil Andersson
Tlf. 45 48 22 30
bertil.andersson@delk.no

Redaktør Erling Ranrud
Tlf. 91 64 20 47
erling.ranrud@delk.no

Jenny Andrine Johansen
Tlf. 98 67 55 51
jenny.johansen@moeskole.no

Design & layout
Torunn Hvale Melbø
Tlf. 97 16 93 22
torunn.hvale@gmail.com

Trykkeri
07 Media

Forsidefoto
Erling Ranrud

Distribusjon
DELK-kontoret
Telefon: 33 35 93 50
underveis.abonnement@delk.no

Økonomi
Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn
Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
delk@delk.no
Konto-nr. 3000 27 13949

ISSN: 0809-229x

REDAKSJONELT

Ny redaksjon – nytt Underveis

Tormod Fredriksen

Bertil Andersson

Jenny Andrine Johansen

Torunn Hvale Melbø

Erling Ranrud

Du som leser dette bladet, har kanskje lagt merke til at det ser litt annerledes ut enn tidligere. Det er med skrekkblandet fryd at nytt design for Underveis blir lansert. Redaksjonen vet godt at DELK er et konservativt kirkesamfunn der hverken tradisjoner, salmesang, traktekaffe, orgeltoner eller kirkeblad skal kimses av (hva man egentlig skal kimse av, er et spørsmål for en annen anledning). Det er allikevel en glede å presentere ny redaksjon og nytt design i dette nummeret.

Samtidig er det naturlig å rette en stor og hjertelig takk til **Tormod Fredriksen** (Granly menighet) som har hatt ansvar for layout, fotografering, sammenstilling og produksjon av bladet i en årrekke. Uten hans utrettelige arbeid, faglige dyktighet og faste plass i redaksjonen ville det ikke ha vært noe Underveis i dag. Noen vil kanskje mene at dette er sterke ord, og kanskje aller mest Fredriksen selv, men siden han ikke er i redaksjonen lenger til å svare for seg, får dere ta mitt ord på det.

Redaksjonen består i dag av

Tilsynsman **Hans Albin Bertil Andersson** (og ja, det er hans fulle og hele navn). Bertil er vår solide støtte som sørger for oppmuntring og oppfølging og bidrar med det som måtte skinne igjennom av klokskap til produktet du nå leser. Lærer med mastergrad i Norsk **Jenny Andrine Johansen**, har en aldeles utmerket nese for gode tekster og litteratur. Jenny er mor til tre og kone til en prest. Hun vet dermed noe om hardt arbeid og kreative løsninger.

Ny i stillingen som designer og layout-ansvarlig finner vi **Torunn Hvale Melbø**. Hun er mor til en liten gutt som ikke sier noe annet enn «Møøø». Det er fordi familien bor på en gård sammen med massevis av kyr, og som kloke barn flest plukker man først opp den lokale dialekten. Torunn er grafisk designer av yrke og har lang erfaring med produksjon av magasiner langt over Underveis størrelse.

Undertegnede har redaktøransvar og sørger for at det blir skrevet, tegnet, sendt inn tekster, gjemt bort tekster og at bladet har noenlunde lesverdig innhold på de fleste av sidene.

Vi er svært glade og takknemlige for alle gode bidrag til bladet av både ideer, bilder og tekster fra dere i menighetene rundt omkring i det ganske DELK-land. Redaksjon eller ikke, uten dere ville det i alle fall ikke ha vært noe blad! God fornøyelse.

Erling Ranrud - Redaktør

Tre kors

Luk 23,39-43 / Andakt av Jan Bygstad

En av ugjerningsmennene som hang der, spottet ham og sa: *Er ikke du Messias? Frels deg selv og oss! Men den andre tok til orde og irettesatte ham og sa: Frykter du ikke engang for Gud, du som er under den samme dom? Og vi med rette, for vi får det vi fortjener etter våre gjerninger. Men han har ikke gjort noe galt. Og han sa: Jesus, kom meg i hu når du kommer i ditt rike. Og han sa til ham: Sannelig sier jeg deg: I dag skal du være med meg i Paradis!*

På Golgata står det tre kors. På det ene henger en som dør i synden. På det andre en som dør fra synden. Og på det tredje en som dør for synden.

Begge de to røverne som henger på hver sin side av Jesus, spotter ham til å begynne med. Men etter hvert kommer Jesus til å gjøre et slikt inntrykk på den ene av dem at han fullstendig snur om. Han kommer til tro på Jesus, og – kanskje uten å skjønne det selv – setter han ord på det som er det innerste i korsets mysterium: *Jesus er Gud under samme dom som dem!*

Dette var hele hensikten med at Guds Sønn kledde seg i kjøtt og blod og ble menneske. Han ble født til jord med én oppgave for øye, å bære all synd som overhodet er gjort i vår verden, inn i døden under Guds dom. Fra de «minste» og «peneste» syndene, til de største og groveste, skitneste og mest vanhellige tar han på seg, og «bærer på sitt legeme opp på korset» (1Pet 2,24).

På denne måten blir han vår *stedfortreder*. Det er i kraft av at han er stedfortreder, han er *Frelser*. Jesus går inn i ditt og i mitt sted, og er villig til å bære Guds dom og Guds vrede over mine synder. Slik at jeg kan gå fri.

” På Golgata står det tre kors. Dette er dypt symbolsk.

Slik blir Jesus den som soner våre synder, og dermed skaper forsoning – forlikelse – med Gud. *«Det var Gud som i Kristus forlikte verden med seg selv, så han ikke tilregner dem deres overtredelser og la ned i oss ordet om forlikelsen. ... Ham som ikke visste av synd, har Gud gjort til synd for oss, for at vi i ham skal bli rettferdige for Gud.»* (2Kor 5,19,21)

På denne måten åpner Jesus Paradiset for syndere slik vi hører det om røveren på korset. Han har ødelagt sitt liv og har ingen mulighet til å gjøre godt igjen. Dette vet han selv. Men der på korset har han fått tillit til Jesus: *«Jesus, kom meg i hu når du kommer i ditt rike!»* Han tør ikke å be om mer enn å bli husket. Men Jesus gir ham langt ut over det han ber om. Han slår døren til Paradis opp på vidt gap for den fortapte synder.

Tro – ikke gjerninger – er det som frelser en synder. Og tro er å komme til Jesus med sine synder. Tro er å sette sin lit til Jesus – midt i all sin hjelpeløshet.

Slik er Jesu utspente armer på korset en evig påminnelse, et evig rop til alle syndere: Kom til meg og bli frelst!

SITATET

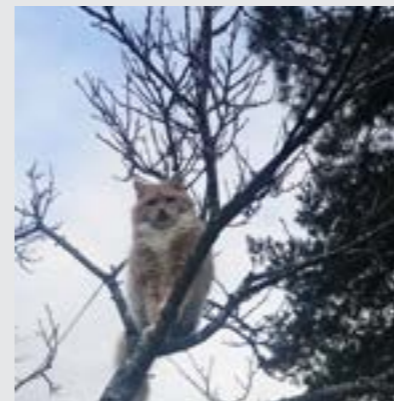

Jeg tror på kristendommen
på samme måte som jeg tror
at solen har stått opp:
ikke bare fordi jeg ser den,
men i dens lys ser
jeg alt annet.

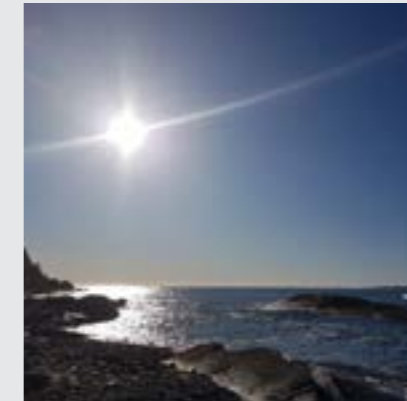
C.S. LEWIS

#DELKunderveis

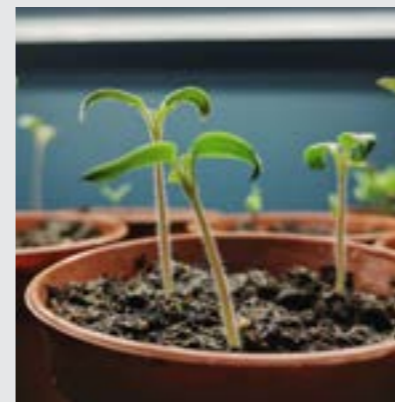
Underveis er på instagram med kontoen:
[@delk_underveis](#). Vi vil gjerne se dine DELK-bilder også!
Merk bildet ditt med #DELKunderveis, så får du
kanskje bilde ditt på trykk i neste nummer!

[@i.ngr.id](#)

[@lailaween](#)

[@i.ngr.id](#)

[@torillaskjer](#)

Mitt dikt

Randi Ascjem skriver dikt og salmer og har gitt ut flere diktsamlinger som hun også har illustrert selv. Hun hører til Granly menighet hvor hun også bidrar med høytlesing av egne tekster.

I boken «Duft av nardus», utgitt på Lunde forlag, bruker hun tekstene sine til å vandre gjennom påsken. Her er et av påskediktene hennes.

Når alt er umulig

*Han er Lammet.
Nå skal påskelammet slaktes,
Små og store søker ly
under Lammets blod.*

*Han er Ordet.
Hvert et ord om død og smerte,
hver bokstav
må bli til kjød
for at Skriften skal bli sannhet.*

*Han er kjærlighetens Hode.
Han bekreftet hodets ansvar
i sin dåp i Jordans dyp.
Dåpspakten kan ikke brytes,
dersom bruden skal bli hans.*

*Likevel
ber han sin Far
om det er mulig
at kalken går ham forbi.*

Slik tiltro hadde han.

*Så får også vi
be om Guds vilje
Når alt er umulig.*

BIBELVERSET / JOSVA 1,9

**Vær frimodig og sterk!
Frykt ikke, og vær ikke redd!
For Herren din Gud er med deg
i alt det du tar deg fore.**

BERTIL ANDERSSON, TILSYNSMANN I DELK,
SKRIVER I DENNE SPALTEN OM ULIKE PERSPETIVER
OG TANKER SOM ANGÅR KIRKESAMFUNNET

Å LEVE ET LIV SOM ER HERREN VERDIG

I høst avsluttet jeg et ledelsesprogram som har gått over to år. En av dagene var det stille retreat. For min del ble det en tid for refleksjon rundt Bibelens budskap i forhold til utfordringer i kirke og samfunn. Hos meg fødtes denne tankerekken:

Mennesket ble skapt i Guds bilde, til å leve i felleskap med Skaperen. Men mennesket gjorde opprør og mistet muligheten til å leve nær Herren.

Da sendte Gud sin Sønn for å oppsøke og frelse mennesket som var fortapt. Jesus kom for å tjene. Han ga sitt liv som løsepenge for mange, tok på seg Guds vrede som hvilte over oss, og gir nå alle som tror sin egen rettferdighet og hellighet. Dermed kan vi med frimodighet møte Gud. Vi er ikledt det nye mennesket – som er skapt i Guds bilde. Og så blir vi sendt til verden.

Vi går på Hans oppdrag. Han som har all makt går med ved sin Ånd. Vi går for å forkynne til omvendelse og tro. For å gjøre disipler. For å døpe og formidle Guds gaver. Slik som vi har lært, skal vi lære disiplene å holde fast ved Guds ord og *leve et liv som er Herren verdig*.

Vi gjør det ikke for å vinne frelse. Men fordi vi er frelst og lever i gudstjeneste for Herren og for våre medmennesker. Hvis vi blir i hans ord, så er vi virkelig hans disipler. Da skal vi kjenne sannheten og sannheten skal gjøre oss fri. Ved å kjenne Jesus eier vi evig liv.

Guds gode vilje, karakter og vesen forandres ikke. Hans kjærlighet er evig. Det er også hans hellighet. Dag for dag formes vi etter hans vilje. Vi skal være hellige slik som han er hellig; fullkomne slik han er fullkommen. Vi elsker fordi han elsket oss først, og vi skal tilgi slik Gud i Kristus har tilgitt oss. Slik reflekterer og speiler vi gudsbildet inn i verden; Guds karakter i hellighet, rettferd, nåde, kjærlighet og sannhet.

De som aldri leser og hører Guds ord, kan få et glimt av Gud gjennom oss. Vi er hans prester; mellommenn. Ikke for å bringe frelse. Til det finnes det bare en mellommann; vår øversteprest Herren Jesus. Men vi skal be på Kristi vegne: La dere forsone med Gud. Vi utrustes til å forkynne at Guds rike er her: Omvend dere og tro evangeliet!

Herren er i går og i dag den samme, ja, til evig tid. Han som en gang skapte mennesket som mann og kvinne til sammen å være Guds bilde, har samme tanker for mennesket nå som da. Hans ordning er fortsatt at én mann og én kvinne skal flytte sammen for å bli én kropp, med mulighet for å være fruktbare og ta imot barn. Innenfor rammen av ekteskapet er det Herrens vilje og gode ønske at

Vi er ikledt det nye mennesket – som er skapt i Guds bilde. Og så blir vi sendt til verden.

kjærligheten mellom mann og kone når sitt høydepunkt i gjensidig seksuell glede!

Herren Gud som skapte mann og kvinne i sitt bilde, viste seg allerede ved utfrielsen fra Egypt som Frelser og Herre. I Egypt og fra andre naboland hadde Israel blitt påvirket av utuktig liv. For å gi klar veiledning for sitt folk åpenbarte Herren sin identitet og vilje i sin lov.

Guds lov fremhever hvordan mennesket skal leve i hans felleskap. Seksuell omgang hører hjemme innenfor

ekteskapets ramme. Derfor ble det blant annet skrevet at en mann ikke skal ha samleie med sin landsmanns kone, og en mann skal heller ikke ligge med en mann slik som en ligger med en kvinne. Moselovens strafferett var streng, og utukt ble i den gamle pakt regnet som en kriminell handling. Derfor, en mann som brøt ekteskapet med sin nestes kone måtte dø. Straffen rammet både mannen og kvinnen. På samme måte skulle en mann som lå med en annen mann dø.

Den nye pakt har ikke strafferett. Vi skal rette oss etter landets lover der vi

bor så lenge de ikke strider mot Guds vilje. Likevel, syndens lønn er døden. Men evangeliets kjerne er at Jesus fikk utbetalt denne lønnen i sin helhet da Gud lot sin vrede utøses over Ham på Golgata kors. Hvert menneske som vender seg bort fra synd og tror Guds løfte, eier full tilgivelse og oppreising. Ved Den hellige ånd blir vi styrket til kamp mot syndige begjær som umoral, grådighet, misunnelse, svik, sladder, baktalelse, overmot, ulydighet og annet. For Guds karakter er fortsatt den samme. Det er også hans vilje og ønske om at vi skal holde fast ved Hans ord og *leve et liv som er Herren verdig*. ■

Illustrasjonsbilde

Mangfoldig søndagsskole

DELKs menighetsplanting på Jæren har nå holdt på i litt over ett år med én gudstjeneste og ett søndagsmøte i måneden. Besøktallet har vært økende, og på en vanlig søndag møtes nå omtrent 40 personer for å delta i gudstjenesten. Et høydepunkt i dette er søndagsskolen. Helt fra starten har menighetsplantingen samtidig som prekenen tilbudt bibel-undervisning tilpasset barna.

Det ble satt i gang av Kari Vik, og hun hadde undervisningen de første gangene. Men da hun er svært engasjert i søndagsskolen i Egersund, har det vært viktig å få andre til å ta over. Der er menigheten heldige, og i tillegg til Kari er det nå fire andre søndagsskolelærere som bytter på å ha undervisningen. Barna er mellom ett og fem år, og undervisningen er på deres premisser, med stor kreativitet og glede i sang, lesing, tegning og lek.

På bildet er søndagsskolen og tre av søndagsskolelærerne, Elisabeth Bygstad, Rebekka Valand og Veronica Engestøl.

Søndagsskolen preges også av vårt stadig mer internasjonale samfunn. Av mødrene på bildet er det kun Elisabeth som har norsk mor, og de fleste av barna vokser opp med to språk hjemme. Det internasjonale preget er også tydelig ved at flere tidligere madagaskarmisjonærer har knyttet seg til forsamlingen. I en voksende og flerkulturell by som Sandnes kan dette gi muligheter i tiden som kommer.

BILDE OG TEKST / OLAF ENGESTØL

BIBELDAGEN I HORTEN

Det har blitt en tradisjon i Horten at Felleskirkelig Forum arrangerer Bibeldagen sammen. I år var arrangementet lagt til DELK og Langgata kirke. Nærmere 100 mennesker fra ulike kirkesamfunn var sammen på ettermiddagen søndag 9. februar. I år var fokuset rettet mot Bibelselskapets arbeid med trykking og distribusjon av Bibler i Kina. Kina er et av områdene i verden hvor flest nye mennesker kommer til tro, og behovet for bibler er stort. Tidligere kinamisjonær Vidar Aronsen talte, Horten kirkekor deltok og musikken ble ledet av kantor i Horten Åse Igland Berg. Det ble en flott kveld der Bibelen sto i sentrum, og det ble samlet inn omkring 10 000 kr til dette viktige arbeidet.

IMANUELKYRKAN – EN BERIKELSE

Gjennom mange år har Bergen menighet hatt Imanuelkyrkan (tidligere Kvillebekkens forsamling) i Misjonsprovinsen i Sverige som vennskapsmenighet. Gjensidige besøk, minst ett i året, har beriket og utvidet menighetens horisont. Å se at vi står på samme grunn, selv om vi bor i forskjellige land, er både en glede og til oppmuntring. Et fast innslag har vært at Bengt Birgersen (bildet) har talt på vår bibelhelg i Februar. Menighet og FBB Bjørgvin samarbeider om bibelhelg hvert år, og i år var tema «Salmenes bok, vår bønnebok». Bibeltimene kan høres på bibeltimer.com. Vi takker Bengt og menigheten i Gøteborg for samarbeidet og ser frem til neste besøk.

BILDE OG TEKST / JON TORE LIE

Foto: Ingrid Abrahamsen

Ungdomsråd opprettet

Ungdomsarbeidet i DELK samles nå under betegnelsen DELK Ung. I løpet av våren vil det nye ungdomsrådet for DELK Ung gjennomføre sitt første møte.

Et utdrag fra forslaget til mandat for ungdomsråd i DELK: «Utvikle og ta eierskap til fellesarrangement for ungdom i DELK, legge til rette for oppmuntring og veiledning av ledere i ungdomsarbeid og konfirmantarbeid, og fremme forslag om hvordan ungdomsarbeidet i DELK kan styrkes i alle menighetene».

Medlemmene av rådet er Åsmund Helland, Ryenberget, Sara Bording, Granly, Benjamin Andersson, Moe, Christine Høvdås, Telemark, Emil Simonsen, Moe, Sara Thorvaldsen, Bjerkely, Peter Johansen, Granly, Henriette Bjørntvedt, Telemark og Helene Johansson, Ryenberget.

Tusen takk for at dere er villige til å engasjere dere i dette arbeid! Alle vi andre oppmuntres til å støtte arbeidet med våre forbønner og gaver!

Les siste nytt om menighetene på delk.no

Musikalsk åpning

Å åpne møte eller gudstjeneste med musikk, preludium, er vanlig i Bergen menighet. Litt variasjon i musikken kan være godt, samtidig som unge kan engasjeres. Her er fra v. Jon T Lie, Anna Blindheim og Jaran Apold. En trio av Georg Wichtl var preludium denne søndagen.

BILDE OG TEKST / JON TORE LIE

Søk opp din lokale menighet på facebook!

Tekst / Jostein Bendiksen

«La oss kidnappe Quisling!»

I denne utgaven av spalten om DELKs historie vil jeg gå ganske nøyaktig 80 år bakover i tid. I løpet av noen dramatiske måneder i 1940 bidro en mann fra Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn til noe ganske unikt i norsk historie. Bare tre dager etter tysernes ankomst til Norge, tirsdag 9. april, opprettes det som antagelig er Norges første hjemmefrontavdeling under krigen. Den som stod bak denne etableringen, er ingen andre enn oldefar til DELK Telemarks nytilsatte prest, Fred Arve Fahre. Navnet var Hans Fahre. En fabrikkeier fra Lunde i Telemark.

Hans Fahre var mannen med ressurser, økonomi og kontakter nok til å få ting til å skje. Da okkupasjonssjokket så vidt hadde stilnet, agerte han. På formiddagen fredag 12. april tok Fahre til telefonen, og ringte først underoffiser Nils Flatland. Deretter prøvde han å overtale lensmannen i Lunde, Karl Johan Otterstad. Begge takket nei til å lede et motstandsarbeid. Men fabrikkeieren gav ikke opp. Den neste på listen var ordføreren i det som da var Lunde kommune. Ordfører Kleppe samlet formannskapet kl.13.00 samme dag. Formannskapet ble enige om å støtte Fahre i et motstandsarbeid, og planer ble lagt. Hans Fahre skulle gå til innkjøp av våpen, men han måtte betale våpnene selv. Kommunen skulle betale pengene tilbake på et senere tidspunkt. Fahre dro allerede samme dag til Skien for å kjøpe ammunisjon. På kvelden stiftet han sin motstandsgruppe. Sammen med fabrikkeieren var en trygdekasserer, en smedformann, en bokholder, en malermester og en blikkenslager klare til kamp. Alle fra Lunde.

Seks dager senere, den 18. april, var Hans Fahre i samtaler med direktør Martens i Norges bank.

” **Vidkun Quisling skulle fanges på sin familiehytte i Fyresdal under høstjakta.**

Han ville finne ut om det var motstandsvilje rundt om i Norge. Gjennom Martens fikk Fahre kontakt med stortingsrepresentant Carl Wright. Wright representerte Høyre og var i utgangspunktet fra Porsgrunn. Stortingsrepresentanten kom til Lunde seks dager senere, og her starter planleggingen av noe ganske oppsiktsvekkende. Fabrikkeierens motstandsgruppe skulle kidnappe Vidkun Quisling!

Den 18. august samles det igjen motstandsmenn hjemme hos Fahre. Stortingsrepresentant Wright var til stede, men også veginspektør Øygarden fra Seljord. De to siste var hovedmennene bak selve kidnappingsplanene. Vidkun Quisling skulle fanges på sin familiehytte i Fyresdal

Hans Fahre, fabrikkeier i Lunde i Telemark, dannet under krigen en egen motstandsgruppe som skulle kidnappe Vidkun Quisling!

Foto: Wikipedia

Kidnappingen av Vidkun Quisling ble planlagt av en motstandsgruppe i Lunde i Telemark.

Foto: Wikipedia

under høstjakta. Mest mulig helskinnet skulle så Quisling fraktes til England i et forhåndsbestilt småfly. Selv om prosessen kom et stykke på veg, ble planene skrinlagt noe senere etter råd fra London. Man fryktet represalier mot sivile nordmenn. Og antagelsen var nok berettiget.

I den kommende historieboken, som skal omhandle DELKs historie fra den andre verdenskrig og frem til 2022,

vil jeg ta for meg noen krigshendelser. Jeg kommer også til å drøfte DELKs forhold til krigen, på godt og vondt.

Selv om det i år er en 80-årsmarkering i forbindelse med okkupasjonen av Norge, er det fortsatt relevant å snakke om hva krig gjør med oss. La oss folde hendene for fred og forsoning mellom mennesker.

Ha en historisk fredfull vår! ■

FAKTA

Vidkun Abraham Lauritz Jonssøn Quisling

◆ Født 18. juli 1887 i Fyresdal i Telemark, der hans far hadde vært sokneprest siden 1879.

◆ Død 24. oktober 1945 i Oslo

◆ Var en norsk offiser, diplomat og politiker.

◆ Etter Tysklands invasjon av Norge i 1940 forsøkte Quisling, som den første i verden, å begå statskupp over radio, men kuppforsøket mislyktes ettersom tyskerne ikke var interessert i å støtte hans regjering.

◆ Vinteren 1942 kom han tilbake som sjef for en tyskstøttet regjering, og med tittelen ministerpresident ledet han sammen med den sivile administratoren for den tyske okkupasjonsmakten den norske statsadministrasjonen resten av krigen.

◆ Etter frigjøringen i 1945 ble Quisling dømt til døden og henrettet for landssvik.

Kilde: Wikipedia

Hanna

MIN BIBELHELT XII

I serien «Min Bibelhelt» forsøker jeg å se hvordan ulike bibelske personer kan være forbilder for oss. I Bibelen møter vi mange mer og mindre prektige mennesker, som med sin gudstro kan lære oss noe vi selv kan ta med i vårt kristenliv. I 1. Samuelsbok møter vi Hanna, mor til profeten Samuel. Hun blir introdusert slik: «Elkana hadde to koner. Den ene het Hanna og den andre Peninna. Peninna hadde barn, men Hanna var barnløs» (1 Sam 1,2).

TEKST OG ILLUSTRASJON / ERLING RANTRUD

Hanna er ikke den eneste personen i Bibelen som er barnløs og sørger over det. Abraham fikk et løfte om at i ham skulle alle slekter på jorden velsignes. Den eneste måten dette kunne skje på, var ved å få barn slik at det kunne bli en stor slekt. Uten barn, ingen velsignelse for slektene.

Ikke nok med at Hanna var barnløs, hun ble også plaget og ertet av Peninna som hadde flere barn. Det hjalp ikke at Elkana elsket Hanna mest. Sorgen over å ikke ha noen barn å elske, å ikke ha noen barn som kunne få velsignelse fra Gud, var større enn kjærligheten fra ektemannen. Det er kanskje ikke så rart. Hvor mye betyr egentlig kjærligheten fra en mann som har en annen kvinne samtidig? Man kan si mye om mennene i GT, men de gjorde ikke Guds vilje da de tok flere koner. Det førte alltid til vanskeligheter.

Hvert år dro Elkana og hustruene opp til Sjiilo der Tabernaklet sto, og Hanna øste ut sin nød til Gud i bønn: «I sin hjertesorg ba hun til Herren og gråt sårt» (1 Sam 1,10). Her er Hanna et forbilde for oss. Vi har rett til å komme framfor Gud i bønn og øse ut vår hjertesorg! Tabernaklet var det hellige stedet der Gud var tilstede med sitt nærvær. I dag er forhenget til tempelet borte, og vi er «et tempel for Den hellige ånd som bor i dere» (1 Kor 6,19). Vi kan når og hvor som helst komme til Gud slik Hanna gjorde og øse ut hjertet vårt.

Men Hanna gjorde noe mer. Hun ba samtidig om noe konkret: «Hun ga et løfte og sa:

«Herre over hærskaene! Se til din tjenestekvinne i hennes nød. Husk på meg, glem ikke din tjenestekvinne, men la meg få en sønn. Så vil jeg gi ham til Herren for hele hans levetid, og det skal aldri komme rakekniv på hans hode. Slik ba Hanna lenge for Herrens ansikt.»

1. Samuelsbok 1,11–12a

Hun visste at den velsignelsen hun ville få ved å få barn, ikke bare var til henne. Hennes barn skulle også bli til velsignelse for andre, og derfor ville hun gi barnet tilbake til Herrens hender. Der er Hanna et forbilde. Hvor ofte vil vi ikke ha ting for oss selv uten å stole på at ved å gi til Gud vil han velsigne det til noe større? Jesus viste oss med to fisker og fem små brød hvordan store ting kan skje ved å legge dem i Guds hender. Hanna er et forbilde på hva vi skal gjøre med våre gaver og velsignelser. Du kan selv lese videre i 1. Samuelsbok om hvordan Hanna holdt løftet sitt og hvordan Gud velsignet, ikke bare Hanna, men hele Israelfolket ved å la sønnen Samuel bli født.

Hanna lovpriste Gud da hun gav Samuel tilbake til Herren. Også her er Hanna et forbilde. Hun lærer oss at det ikke bare er glede i å få, men også ved å gi.

Forslag til en bønn:

Gud, du som kjenner hjertet mitt og ser hva jeg lengter etter. Du ser samtidig hva jeg trenger. Gi meg det jeg søker og lær meg å gi tilbake til deg. La mine gaver bli til velsignelse for andre mennesker, og la meg ved å oppleve det, bli velsignet selv. I Jesu navn. Amen.

DELK

Møter og gudstjenester i DELK – 2. kvartal 2020

Dato	Søndag	Prekentekest	Ryenberget	Nore	Bjerkely	Granly	Horten	Moe	Telemark	Dalane	Sotra	Bergen	Østfold	Kr.sand	Harda	Molde	Nordreisa	Sandnes	Dato
05.04.2020	Palmesøndag	Joh 12,12-24	11.00		X	11.00	X		11.00			JMS	BJH n X	OEng n 3		SV		HA n 1	05.04.2020
09.04.2020	Skjærtorsdag	Matt 26,17-30	KHE 17.00 n		MA n	PJ sn 18.00	ER n 18.00	ER n 3	FAF n 18.00		JaBy sn 1	JaBy n 18.00	BJH n						09.04.2020
10.04.2020	Langfredag	Mark 14,26-15,37	11.00		11.00	11.00	8.30		11.00	11.00		JaBy	BJH	11.00					10.04.2020
12.04.2020	Påskedag	Luk 24,1-9	HVS n 1		MA 1	PJ 1	ER n 1	ER n 17.00 3	FAF 1			JMS	BJH/RA n	OEng n 1					12.04.2020
13.04.2020	2. Påskedag	Luk 24,13-35		MA					11.00	OEng n 1			BJH n						13.04.2020
19.04.2020	2.s. i påsketiden	Joh 21,1-14	11.00		11.00	ER n 4	11.00	11.00	PJ 7			11.00	BJH n		HA n			11.00	19.04.2020
26.04.2020	3.s. i påsketiden	Joh 10,11-18	KHE n 7		BJH 2	11.00	AM n 6	11.00	11.00	AJ n 2		HA konf	11.00	11.00			RA n		26.04.2020
03.05.2020	4.s. i påsketiden	Joh 16,16-22	KHE konf 3		11.00	PJ	11.00	ER konf 3	11.00			JaBy n	BJH n					OEng n 3	03.05.2020
10.05.2020	5.s. i påsketiden	Joh 15,1-8	11.00		MA n 7	PJ konf 6	BA n 2	11.00	FAF n 2	OEng n 3	JaBy n 5	11.00	RA n	AJ n 2		EN			10.05.2020
17.05.2020	Grunnlovsdag	Salme 127,1-3	KHE 15.00						13.00			JaBy n							17.05.2020
21.05.2020	Kr.himmel	Mark 16,19-20	HVS n X		FAF 7	BJH 7 X	11.00	X	11.00			JMS	X	11.00					21.05.2020
24.05.2020	Søndag før pinse	Joh 15,26-27	11.00		11.00	11.00			BA konf	HA n 2		JaBy n	11.00		BJH		ER n		24.05.2020
31.05.2020	Pinsedag	Joh 20,19-23	KHE n 1		MA 1	PJ n 1	ER n 18.00 1	ER n 3	FAF n 1			JaBy n	BJH n	HVS n 1					31.05.2020
01.06.2020	2. pinsedag	Joh 16,5-11		MA					11.00	OEng n 1			BJH n						01.06.2020
07.06.2020	Treenighetsøndag	Matt 28,16-20	11.00		11.00	KHE 6	ER n 5	11.00	11.00			JMS	RA n	JaBy n 3					07.06.2020
14.06.2020	2.s.i.treenighetstiden	Matt 3,11-12	ER n 6		UA n 7	11.00	11.00	HA 3	FAF 2	11.00	JaBy n 1	11.00	BJH n	11.00		SV		AJ n 2	14.06.2020
21.06.2020	3.s.i.treenighetstiden	Luk 14,15-24	St.Hans stevnet på Gjennestad i Stokke (se baksiden av bladet)																21.06.2020
28.06.2020	4.s.i.treenighetstiden	1 Kor 9, 24-27	11.00		MA 7	AM n 7	11.00		11.00			JMS n	11.00	OE n 3				11.00	28.06.2020

05.04 Bjerkely og Horten besøker Østfold 21.05 Moe besøker Ryen 21.05 Østfold besøker Granly

Initialer / navn:

AJ - Andreas Johansson	FAF - Fred Arve Fahre	JRD - Jan Roald Dahlstrøm	PJ - Peter Johansen
AM - Arild Minnesjord	HA - Henning Alsaker	KHE - Kristoffer Hansen-Ekenes	RA - Ragnar Andersen
BA - Bertil Andersson	HVS - Håkon Valen-Sendstad	MA - Morten Askjer	RE - Rolf Ekenes
BJH - Boe Johannes Hermansen	JaBy - Jan Bygstad	OE - Ottar Endresen	UA - Ulf Asp
ER - Erling Rantrud	JMS - Jon Magne Sønstabø	OEng - Olaf Engestøl	

Initialer / gudstjeneste:

kl 11.00 om ikke annet er oppgitt
 Kun klokkeslett = møte
 X = fellesgudstjeneste/fellesmøter
 n – Nattverd
 sn – Skriftemål og nattverd

Ofring til:

1 – Prestetjenesten	5 – Nødhjelp
2 – Misjonen	6 – Ungdomsarbeid
3 – Lokalt menighetsarbeid	7 – Andre formål
4 – DELKs skoledrift	

NB! Endringer kan forekomme.
 Følg med i kalenderen for din menighet
 på www.delk.no
 Se DELKs nettsider for Gudstjenestene i Østfold.

Underveis starter en ny serie kalt «Portrettet». I hvert nummer skal vi bli mer kjent med en person. Først ut, Håkon Valen-Sendstad.

PORTRETET

HÅKON VALEN-SENDSTAD:

Tro, håp og bassgitar

Håkon er vikarprest og menighetsarbeider i Ryenberget kirke i Oslo. Det har han vært det siste året. Sånn sett er han et av de nyeste tilskuddene på DELK-stammen, men han har vært en grein på kristentreet hele livet. En kopp te, rundstykker og verdens beste hjemmerørte jordbær blir rammen rundt samtalen som beveger seg fra tro til håp og bassgitar.

TEKST OG FOTO / ERLING RANTRUD

Jeg er født på Notodden, men kom til Stavanger da jeg var to år og vokste opp der. Jeg var velsignet som fikk vokse opp i et kristent hjem. Mor betydde mye for meg og plantet troen ved å lese i barnebibelen og be kveldsbønn sammen med meg og min bror hver kveld. Jesus ble levende for meg da hun leste, og vi pratet sammen om de spennende historiene. Jeg husker at vi leste om Moses og Josef, de store trosheltene. Vi snakket ofte om at det ville bli spennende å treffe disse gutta igjen.

Stor interesse for Guds ord

Det kom ikke helt av seg selv at Håkon skulle studere teologi og bli prest. Bestefaren var prest, og Håkons far, Aksel, var professor i teologi og underviste på Misjonshøyskolen i Stavanger.

– Far var både engasjerende og inspirerende. Og det skjønner man kanskje når tre av tre brødre endte opp med å studere teologi, sier Håkon med et smil.

Aksel skrev også bøker, og da vi gutta ble voksne, hendte det ofte at vi ble spurt om å både lese korrektur og gi en tilbakemelding, forteller Håkon.

– Er det noen hendelser eller perioder av livet som har vært viktige for ditt trosliv?

– Da jeg ble pastor i Drammen i 2004, hadde jeg mye tid til å lese Guds ord og be. Høydepunktet var om morgenen når familien var ute av huset og jeg kunne sette meg ved kjøkkenbordet med kaffen, tenne lys og lese. I den tiden vokste interessen veldig for Guds ord. Ellers har jeg vært spart for tvil og anfektelser. Jeg har aldri hatt noen troskriser. Jeg er vokst opp i en tydelig tradisjon, men har aldri kjent behov for å ta et «oppgjør» med den tradisjonen. Tvert imot har jeg opplevd å få den bekreftet som sann og god.

Mens Håkon forteller, og litt på grunn av de rørte jordbærene, går tanken til Salme 34,9 «Smak og se at Herren er god! Salig er den som søker tilflukt hos ham.»

Om håpet

Håkon har så langt han kan huske alltid hatt et levende håp om det som venter.

– Det ble nok plantet i meg da jeg var barn. Jeg husker at jeg kunne ligge ute i hagen å kikke opp mot himmelen og lure på om Jesus ville dukke opp på en sky. Ikke som noe skummelt, men med forventning og glede.

Presten i Ryenberget snakker mye om oppstandelsen og sier det er viktig at håpet løftes frem i forkynnelsen.

– Hvordan ser du for deg himmelen?

– Vi er født på ny, men vi ser ikke hva vi er nå. Men en dag skal det åpenbares det vi er, sier Johannes. Vi skal jo bli lik Jesus. Det er jo sprøtt å tenke på. Jeg har et ganske konkret bilde av himmelen. Det står at det skal bli en ny himmel og en ny jord. Mye blir nok veldig tett opp til slik det var opprinnelig. Vi skal jo stå opp legemlig. Vi skal spise, være sammen, det er felleskap. Samtidig skal Gud være der, og vi skal se ham som han er. David sier i Salme 17 «Når jeg våkner, skal jeg mettes ved synet av deg.» Det er jo grensesprengende ord. Det kommer til å overgå alt vi kan forestille oss, fullkommen glede, som Bibelen sier.

– Hvordan kan man leve i dette håpet?

– Vi mennesker er bundet til dette jordiske livet. Det er derfor ikke alltid så lett å holde det levende

i hverdagen. Men jeg tror det er viktig at det blir naturlig for oss å snakke om det. Det var det for apostlene. De snakker veldig levende og konkret om håpet. Selv opplever jeg at det blir levende når jeg får være nær Guds Ord i stillhet. Det er til syvende og sist Guds ord som gjør det levende. Det er ordet som vokser i oss. Gud gir oss noen små glimt av sin herlighet, slik Jesus viste sin herlighet for disiplene på fjellet. Da er det godt å være der, som Peter sa. Vi vil gjerne være der, men vi blir så raskt fanget inn av verden igjen.

Troen til neste generasjon

Som menighetsarbeider møter Håkon mange barn i kirken og skolen.

– Hvordan kan vi gi troen videre til barna?

– Det er en stor utfordring i vår tid. Men vi må fortelle dem om Gud og hva han har gjort for

” Jeg er litt potet. Jeg trives med å gjøre mye forskjellig.

oss. Det vokser opp en generasjon i dag som ikke kjenner Gud og det han har gjort. Jeg ble selv veldig inspirert av trosvitnene og fortellingene i Bibelen. Å formilde disse historiene til barn og unge tror jeg er avgjørende. Men vi trenger også gode møteplasser for barn og unge. Det er viktig at voksne har tid til å være sammen med dem, for både å prate sammen og leke. I tillegg er det viktig at vi foreldre lærer opp barna til å bli glad i gudstjenesten. I vår tid er det vanskelig, fordi alt måles så lett etter underholdningsverdien.

Som menighetsarbeider og prest er Håkon engasjert i mye.

– Jeg er litt potet. Jeg trives med å gjøre mye forskjellig. Vi har startet opp et barnekor og en ungdomsklubb, og i tillegg er jeg med i tweensarbeidet. Hver fjortende dag har vi Bibel og brød hvor jeg underviser. Vi har deretter samtaler og god kveldsmat. Vi avslutter med nattverd. Jeg tror det er viktig med regelmessig bibelundervisning i menigheten.

Bassgitar og gamle ting

– Hva liker du å koble av med?

– Min viktigste hobby har vært bassgitaren. Håkon viser meg en lekker, hvit en som jeg

FAKTA

Håkon Valen-Sendstad

Alder / 50 år

Familie / Gift, to døtre og en sønn

Bosted / Asker

Utdanning / Teolog

Interesser / Bassgitar og gamle ting

Aktuelt / Leder program-komiteen for Sankthansstevnet

ikke vet hva heter, men den er veldig tøff.

– Jeg spilte motvillig fiolin i min ungdom. Men det ble litt mye puddermusikk, og jeg fikk til slutt sparken av læreren, sier Håkon og ler.

Da Håkon var 16 år, skaffet han seg en bass etter oppmuntning fra broren som spilte trommer. Da ble det gospel og jazzrock.

– Ellers har min kone og jeg siden studenttiden hatt en stor interesse for gamle ting. Spesielt gammelt steintøy fra Egersund Fayance fabrikk. Litt sært, men veldig gøy, sier Håkon med entusiasme i øynene.

– Spesielt mugger og krus med stedsmotiver fra Norge.

Håkon viser frem en gammel

mugge fra 1867 med motiv fra Oscarsborg og Eidsvoll.

– Det er rart å tenke på alt det denne muggen har vært med på, og at den har overlevd 150 år. Det er nostalgi med de gamle tingene.

Leder årets stevne

Man kommer ikke inn i DELK uten at man blir tatt tak i og utfordret til oppgaver. Håkon er ny leder for programkomiteen til St.Hansstevnet.

– Det ble et hyggelig møte med stevnet i fjor med oppbyggelige seminarer og møter. Det var første gang. Men jeg syntes det var litt kort. Halvannen dag er ikke all verdens. Men da jeg kom med i programkomiteen, og forslaget om å utvide med en dag dukket opp, var jeg ikke sen å be. I år starter vi på fredagen. Jeg tror stevnet har potensial for utvidelse for å gi mer ro til seminarer, kunne senke skuldrene og være sammen med storfamilien over litt lengre tid for åndelig påfyll.

– I år har vi mye å se frem til! Temaet er «Med Jesus – Levende håp». Der ligger framtidshåpet i bunn. Det blir spennende seminarer for både ungdom og voksne med fokus på livet med Jesus i forskjellige livssituasjoner. Vi starter fredag ettermiddag med tacomidag, familiemøte og deretter konsert på kvelden med Garness. (Garness er for tiden er aktuell med både påsketurné og ny plate som heter «Gåten om korset», med helt nye tekster og melodier knyttet til påskebudskapet.) Lørdagen blir det møter, seminarer og familiefest på kvelden. Hva innholdet i familiefesten blir, er ikke helt klart enda, men det skal bli en flott kveld! St. Hansormen for barna blir med, og ungdomsteltet som var en stor suksess i fjor, blir satt opp i år også. Søndagen blir slik vi kjenner den, med gudstjeneste og fellesmøte som avslutning.

Kanskje du som leser er heldig og treffer Håkon på stevnet i sommer. Da kan du finne en kopp te eller kaffe, slå av en prat og høre mer om tro, håp og bassgitar. ■

Delk har nå to diakoner. Elisabeth Fehn Olsen i Oslo (t.v) og Rina Bjørntvedt Husby i Tønsberg (t.h)

I hvert nummer av Underveis vil de ta opp et tema som angår diakonien.

DIAKONISPALTEN

TEKST / ELISABETH FEHN OLSEN

Måltidets fellesskap

Er måltidet med det fellesskapet det rommer i ferd med å forsvinne i vår tid? Familiemedlemmer spiser ikke samtidig, vi spiser forskjellig mat og kanskje i ulike rom i huset. Det å tilberede de gode måltidene tar ofte for lang tid i en hektisk hverdag.

En av mine oppgaver som diakon er å skape og tilrettelegge for ulike fellesskapsarenaer i kirken. I mange av disse fellesskaps-samlingene inngår det et måltid. To ganger i måneden inviteres det blant annet til «Middag og kor» for store og små. Da spises og prates det med liv og lyst rundt bordene i kirkestua vår på Ryen.

Det er noe fint i det å samles rundt bordet og spise sammen. Lytte og snakke på samme tid. Rundt bordet skaper man et fellesskap sammen og er til stede for hverandre. Å spise sammen med noen gir måltidet en ekstra dimensjon. Det blir noe mer enn mat, det blir en opplevelse vi deler. Måltidet gir oss næring og mulighet for å la nærhet og vennskap vokse og bli sterkere.

Både hverdagsmåltider og festmåltider har alltid vært viktig i kirkens historie. I Abrahams dager var måltidet en handling som forpliktet. Da skulle man på en særlig måte gi de fremmede plass ved bordet. Jesus spiste sammen med mange mennesker da han levde på jorden. Han inviterte seg selv, og han fikk mange invitasjoner. Noen ganger spiste han sammen med de utstøtte i samfunnet. Det ble han kritisert for. Det kan virke som Jesus gjennom å ha måltidsfellesskap med mennesker skapte en spesiell relasjon til dem.

Noe av det siste Jesus gjorde før han døde, var å spise kveldsmat sammen med disiplene sine. Det var skjærtorsdag i påskeuken. Jesus gjør sitt siste måltid til den første nattverden. Han innvier brødet og vinen som disiplene får spise og drikke. Jesus sier at det er hans legeme og blod, og gjør dette til en ny pakt mellom Gud og mennesker. I Lukasevangeliet 22,19–20 ber han disiplene om å spise og drikke for å huske ham, det vil si – å holde fast ved det han har gjort og lært dem.

I den aller tidligste kirken var gudstjenestene først og fremst måltider hvor de velstående sørget for at også de fattige i menigheten fikk spise – og på den måten ta del i gudstjenesten. Det er framtid og håp knyttet til måltidsmetaforen. I sangen som svenske Amanda Sandberg skrev i 1914 beskrives det på denne måten:

*De kommer fra øst og vest, de kommer fra syd og nord,
Skal sitte til bords med Jesus en gang
Og høre hans velkomstord,
og skue hans skjønne trekk,
Bli mett av salighet,
Der ta del i sang og spill i himlens herlighet.*

Hvordan bidro menighetene i 2019?

2019 er historie, og misjonspengene som ble samlet inn i DELK-menighetene er talt opp. Hvordan ble DELK sitt bidrag til å gjøre Jesus kjent i alle de 17 misjonsprosjektene DELK-menighetene samlet inn til i 2019?

TEKST / ANDREAS JOHANSSON ILLUSTRASJON / ERLING RANTRUD

Utenom Gud har oversikt over hvor mange bøtner som ble sendt opp til Gud om visdom og frimodighet for de som står i tjenesten og om frelse for de som enda ikke har blitt kjent med Jesus og tatt imot ham.

Men vi kan si noe om hvor mye penger vi samlet inn: I 2019 samlet DELK-menighetene samlet inn nesten 1,7 millioner kroner. Det er 5,4 % mer enn i 2018, så selv med en inflasjon på 1,8 % medførte 2019 en liten økning i misjons-gaver i forhold til 2018.

Noen menigheter er store og noen er mindre. Alle nøkkeltalene for 2019 rundt forbi i alle lokalmenighetene er ikke ferdige i skrivende stund, så det er enda ikke mulig å gjøre rede for hver lokalmenighet sitt misjonsbidrag i forhold til lokal omsetning.

Men det er mulig å svare på noen spørsmål:

Hvilke tre menigheter ga flest kroner til DELKs misjonsprosjekter i 2019?

Telemark (nr. 2 i 2018)
Granly (nr. 3 i 2018)
Ryenberget (nr. 1 i 2018)

Hvilken menighet økte misjonsgavene mest i kroner i 2019?

Bjerkely som hadde en økning med kr 87 993,-

Hvilken menighet økte misjonsgavene mest i prosent i 2019?

Moe som økte misjonsgavene med 114,4 %

Hvor mange av menighetene ga mer i kroner til misjonen i 2019 enn i 2018?

6 stk.

Hvor mange menighetene ga mindre i kroner til misjonen i 2019 enn i 2018?

6 stk.

Med statistikk kan en si mye. Både vesentlige og uvesentlige ting. Det som virkelig er vesentlig i denne sammenhengen, er at løfter vi i flokk, så når vi lenger. DELKs misjonsportefølje er har mange, viktige og interessante misjonsprosjekter. For mange av prosjektene er DELKs bidrag en mindre del, dvs de misjonsorganisasjonene som driver disse prosjektene, samler inn hovedparten av midlene andre steder enn hos oss i DELK.

Felles for de fleste av prosjektene til DELK er også at de er relativt små. Et helt «normalt» misjonprosjekt i DELK er på cirka kr 50 000,- i året. Hvor mye får en misjonsorganisasjon gjort med et prosjekt for 50 000 på et helt år?

Men DELK har ett stort prosjekt på 500 000 som dekker halvparten av kostnadene for en familie i Nordafrika per år. Hvorfor dekker vi «bare» halvparten av utgiftene og ikke hele kostnaden for utsendingene våre? Hvorfor har vi i DELK ikke tatt på oss å sende ut enda flere utsendinger?

Det kan finnes mange grunner til det, men én av grunnene kan være at Misjonskomiteen og Hovedstyret i DELK ikke tør å tro på at lokalmenighetene vil sende inn nok penger til å kunne ta på oss ansvaret for flere «hele» utsendinger. Med tanke på at det er ganske mange mennesker i verden som bor i områder der de ikke har forutsetninger for å treffe noen som selv tror på Jesus og som kan fortelle dem om hvor god og avgjørende Jesus er, så er det ingen søkt slutning å si at også DELK har gode grunner til å bidra med flere utsendinger.

Nei, jeg mener ikke at Gud er avhengig av oss mennesker. Han er ikke engang avhengig av DELK. Jeg har i senere tid hørt mange vitnesbyrd fra både muslimer og jøder om at de har hatt drømmer

eller syn om en lysende skikkelse som viser seg å være Jesus, slik at de begynner vandringer mot å få tak i en Bibel eller å oppsøke en kristen menighet. Gud har sine egne metoder uavhengig av oss – og jeg påstår ikke engang at jeg har oversikt over alle Guds misjonsmetoder. Men av en eller annen grunn vil Gud at vi som jesustroende mennesker skal delta i misjonsoppdraget.

Akkurat denne forespørselen fra Gud – eller skal vi heller si misjonsbefalingen? – er dypsett grunnen til at det kan være av interesse å finne ut hvordan hver lokalmenighet var med på å bidra til DELKs misjonsprosjekter i 2019, for ikke å tale om hva som kan skje i løpet av 2020. ■

Bibeloversettelse i Sørøst-Asia

DELKs siste tilskudd på lista over misjonsprosjekter som vi støtter, er bibeloversettelse i Sørøst-Asia.

19. februar 2020 reiste en familie sammen med to barn til Thailand for å begynne med et bibeloversettelsesprosjekt til et minoritetsspråk i et av nabolandene til Thailand. Det er ikke er mulig for folk utenfra å bo fast i det området disse menneskene bor.

Ekteparet er lingvister* og ansatt i organisasjonen Wycliffe.

DELK støtter dette prosjektet med kr 40 000, noe som tilsvarer 7,7 % av kostnadene for dette prosjektet i løpet av et år.

Jesus sa: «Den som hører mitt ord og tror på ham som har sendt meg, har evig liv og kommer ikke for dommen, men er gått over fra døden til livet» (Joh 5,24). Hva da med alle de menneskene som ikke kan høre Jesus sitt ord fordi «Gud ikke snakker deres språk»?

Hva skal til for at menneskene med dette minoritetsspråket skal få høre Guds ord på sitt eget språk? Ekteparet er villige til å bruke lang tid – planen er stedd mellom 10 og 15 år – på å gjøre noe med akkurat dette. De skal lære thai, de skal lære hovedspråket de snakker i nabolandet og så skal de lære selve minoritetsspråket. Bibeloversettelse er et langt lerret å bleke.

Nå den aller første tida i Thailand handler det om å ha energi og pågangsmot i en ny tilværelse, og at barna kan trives. Så blir det innflytting i nytt hus og orienteringsuker. Mange avgjørelser venter: Hvilken barnehage skal barna gå i? Hvilken språkskole skal denne familien gå?

Og ikke minst: Hvem fra dette minoritetsfolket kan Gud ha forberedt som kan være med i oversettelsesteamet? Det er noe å be om.

* Lingvist er en person som forsker på, jobber med eller er utdannet innen språkvitenskap.

Kristendomsdager i Skien

Kristendomsdagen på Skauen skole er en skoledag som finner sted på kveldstid der foreldre og venner får et innblikk i hva elevene jobber med i kristendomsfaget.

TEKST / HEIDI MARIE FAHRE

Vanligvis har ungdomsskolen sin dag i kirken, mens barneskolen bruker gymsalen på skolen. Siden DELK Telemark for tiden har sitt kirkerom i gymsalen på Skauen, ble det mer et filosofisk spørsmål om man var i kirken eller gymsalen.

Ungdomsskolens kveld

Ungdomsskolen var først ute med sin kveld onsdag 5. februar. 9. klasse intervjuet medelever om hva tro var. De hadde også filmet dramatiseringer av Paulus-fortellinger. I år er skolens misjonsprosjekt å bygge et leirsted i Peru, Campel Sierra. I den forbindelse hadde elevene i 10. klasse intervjuet medelever om hva leir har betydd for dem, og 8. klasse viste små situasjons-spill om verdi.

Samuel fra 10. klasse holdt en andakt med et veldig sterkt vitnesbyrd om opp- og nedturen i livet med Jesus. Det var til stor inspirasjon, glede og takknemlighet.

Trostema

Mellomtrinnet hadde temaet «tro» på sin kveld. Her hadde de fått med seg et durabelig band for kvelden med piano, trommer, bass og gitar. Storkoret med elever fra alle klassene sang så det ljomet: «Sammen skal vi prise Herren». Nede i gymsalen fikk vi også se filmer med legoanimasjon både om David og Goliat og om ulike kirkesamfunn. Noen av elevene hadde intervjuet medelever og andre om tro og bønnesvar.

Elever fra 7. klasse fremførte en moderne versjon av den barmhjertige samaritan. Den stakkars mannen ble banket opp og forlatt på gaten. En ung jente som kom forbi, hadde virkelig ikke tid til å stoppe fordi hun skulle bli «tictoc-famous». Så kom det en mann som heller ikke hadde tid, han hadde nok en viktig jobb som ventet på ham. Den tredje som kom forbi, var en sykepleier som tok med seg mannen til sykehus.

Etter det varierte programmet i salen, ble publikum geleidet rundt i klasserom-

mene av stødige elevguider. Der fikk vi se mer av hva de ulike klassene hadde jobbet med. 6 b benyttet anledningen til å fremføre powerpointpresentasjonene om ulike misjonsorganisasjoner. 6 a hadde kahoot.

5. klasse hadde laget flere filmer om tro. En av filmene handlet om Paulus' forlis.

I utstillingene fant vi selvsyde bibelomslag, bibelversbilder, modell av den nye kirken, plakater, malerier om tro, «glassmalerier» med mer.

Det var en variert og fin kveld der det var tydelig at alle elevene hadde fått bruke sine evner til å presentere temaene de hadde jobbet med.

Storkor og kakefest

Sist ut var småskolens kveld med 100 spente skolebarn og tilhørende familier. Småskolen pleier å benytte denne anledningen til å samle inn penger til skolens misjonsprosjekt gjennom misjonscafé. Kaker, frukt og gelé kom strømmende

inn sammen med foreldrene. Over 10 000 kr kom inn til Campel Sierra i Peru denne kvelden!

Storkoret med 100 små sølvstruper overvældet noen og enhver. Det var nok mange som måtte tørke en tåre eller to denne kvelden. Det kom tydelig fram at her var det lagt ned mange timer med øving i forkant. Temaet for småskolen var «sammen med Jesus», og dette kom fram gjennom levende formidling av ulike Jesus-fortellinger.

1. klasse dramatiserte historien om Jesus som sier at man burde være som et lite barn. 2. klasse hadde et fantastisk rollespill om den lamme mannen som nå kunne gå, hoppe og hinke. 3. klasse presenterte Herrens bønn gjennom sang, dans, film og rollespill om Jesus som metter 5000. 4. klasse hadde tegnet Jairus' datter og Lasarus som blir vekket opp fra de døde. Bildene ble vist mens de leste fortellingene. De danset også en gledesstrålende dans til lovsangen «Let the love flow» av Oslo Soul Children.

På slutten av kvelden var vi alle rikere. Barna var proppfulle av mestring, foreldre og andre familiære hadde fått oppleve mange fine sanger og fortellinger om Jesus, og lærere og assistenter kunne senke skuldrene og tenke lykkelig at det gikk bra i år også. Alle kjente på ikke så rent lite stolthet og takknemlighet for troen vi kan samle oss om.

Hvordan påvirke med respekt?

Dette var et sentralt spørsmål på årets kristendoms-seminar 15. januar. Rundt 50 deltakere var samlet i Bjerkely menighets-senter – de fleste av dem kristendoms-lærere ved DELKs skoler, men også prester, diakon og noen eldste.

Etter en åpningsandakt ved Kristoffer Hansen-Ekenes hadde Tore Slettvik litt informasjon om status for læreplan- og læreverk-arbeidet i kristendom.

Resten av dagen var viet temaet påvirkning med respekt, og vi hadde med oss Carsten Hjorth Pedersen (bilde) fra Kristent Pædagogisk Institut i Danmark. Han har nylig skrevet boka «Påvirk med respekt». Han viste oss at det er to grøfter å gå i når vi skal formidle troen. Den ene, intimisering, er når vi blir for pågående og overkjører mottakeren, mens den andre, desertering, er når vi blir så redde for å påvirke at vi ikke tør å utfordre.

Vi har de siste årene vært opptatt av at vi ikke skal intimisere, men Pedersen pekte på at det nok i vår tid er større fare for at vi deserterer. Den gode påvirkning består i at vi både tør å utfordre, men også trekke oss tilbake og gi mottakeren tid til egne refleksjoner og valg.

Mot slutten av dagen var det samtaler i grupper og i plenum, med utgangspunkt i noen tenkte, konkrete situasjoner.

Tilsynsmann Bertil Andersson oppsummerte seminardagen og takket alle som hadde bidratt til gjennomføringen.

Mange av deltakerne ga uttrykk for stor tilfredshet både med det faglige innholdet og serveringen.

Seminarer ble arrangert av kristendoms-komiteen som består av rektorene, skoleprestene, tilsynsmannen og skolekonsulentene.

TEKST / TORE SLETTVIK

Store og små
på ski på
Heddevann.

Familieleir på Bondal

Etter en vinter med brune jorder og svarte veier så var gleden stor over å se den sagnomsuste snøen ligge tungt på de skrinne granene på vei opp til Bondal fjellstue.

TEKST / FRED ARVE FAHRE

Man høster som man står... Noen bommet på parkeringa.

Det er ikke fullt før det tyter ut av vinduene, tenkte primus motor Hans Petter og Inger Marie Nomme, og fant plass til nær 50 små og store telemarkinger på Bondal, den helga hvor februar møtte mars.

Én etter én kom bilene kjørende, og barna tumlet ut i snødrevet og inn til kveldsmat og moro. Den første kvelden møtte vi historien om Isak som var på jakt etter en kone – og som fant sin utkårede i Rebekka. Denne familien skulle vi følge videre de to neste dagene også, og vi ble

kjent med de store og små problemene Jakob og Esau stelte i stand, og hvordan Gud på forunderlig vis fortsatt ville bruke Jakob til å bygge seg et folk. Søndagen fortalte den ferske presten om hvordan Jakob «møtte seg selv i døra» hos sin onkel Laban, og ble grundig lurt da den yngste dattera Rakel plutselig ble til Leah, den eldste.

Det lavet ned med snø hele helga, og da lørdagen kom var det aller meste dekket av pudde. Vi trasket og trakk og lokket

og dro alle små og store opp til Heddevann til skilek, svidd toast og god stemning. Noen fikk etter hvert nok, mens andre testet skia i nedsnødde løyper over vannet. Tida går seint på Bondal. Fravær av nettilgang og skjermer gjør at dagene blir lange og innholdsrike, og stua er arena for mange gode samtaler. Når søndagen kommer, er vi mette av inntrykk, takknemlige for de menneskene vi har blitt litt bedre kjent med, og klar for noen timer med litt lavere lydnivå før en ny arbeidsuke pakkes ut av esken.

Blindebukk som Isak. Hvor lett er det å kjenne igjen venner når man ikke ser?

Kiosken – Leirens høydepunkt?

Gamle bøker og nye pensler

Arvid Ludvigsen er ny eldste i Granly menighet. Han har vært administrasjonsleder i en årrekke og kjenner godt til arbeidet som eldste fra andre siden av bordet da han jobbet på DELKs hovedkontor.

TEKST OG FOTO / ERLING RANTRUD

stuen teller jeg, foruten de hundrevis av nye og gamle titler i bokhyllene, 21 bøker som ligger fremme på kaffebord og stoler rundt Arvid. Han viser meg noen gamle kuriøsiteter. Blant nye bøker som «Boka om boka» av Hans Johan Sagrusten og farmors gamle nytesta-

mente fra 1871 finner han frem hans egen katekismebok fra skoletiden. De gamle katekismene skulle være merket med ordet «Enchiridion». De gamle DELKerne ante nok ikke hva ordet betydde, men det ble symbolet for at det var Luthers uforfalskede, riktige versjon. Men dette hellige

ordet betydde altså ikke noe annet enn «håndbok». Arvid er full av slike små artige anekdoter om bøkene sine.

Jesus i GT

Hvis du skal trekke frem en eneste bok som folk burde lese, hvilken skulle det være?

– Dette ble et vanskelig spørsmål, men etter å ha tenkt seg litt om finner Arvid noe.

– Kanskje jeg skulle trekke frem denne her, en bok av Jan Bygstad: «Skriften vitner om Kristus». Det å se Jesus i GT er noe som er verdifullt!

– Vi finner altså Jesus i GT, og derfor er GT viktig. Dette har kanskje vært underkommunisert til tider? Hvilken type forkynnelse er viktig for oss i dag? Det er mye som skal frem, men synd og nåde bør hele tiden være et hovedtema. Tilgivelse for synder er hele grunnlaget! Hvis du ser at du er berget i Jesus, har du noe å gi videre. Det er pass til flere i båten! Og det er mange som trenger å høre dette.

– *Nå er du gått fra hovedkontor til lokalmenighet. Hvordan vil du beskrive menigheten på Granly?*

– Det er en menighet som er fin å være i. Det er en stor forsamling med mange arbeidsvillige mennesker, men gjennomsnittsalderen begynner å bli høy også her. Når vi tar med skolen, er Granly en ganske stor enhet i Tønsberg. Kontakten med skolen er viktig og veldig positiv for menigheten og lokalmiljøet. Vi er også med i Evangeliesenterets kontaktkafe i Tønsberg, og vi har arbeid for barn og ungdom som et viktig fokusområde.

Ord til trøst

Arvid er enkemann, men er nå gift med Berit. De bor sammen på Nøtterøy.

– *Har du et bibelvers som betyr mye for deg?*

– Jeg fikk noen trøsteord da Ingeborg var syk. Det var en tung periode for både meg og henne. Men det var

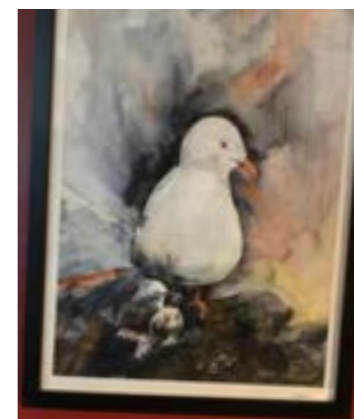
noen som sa til meg at jeg skulle legge merke til de små ting. Jesus siterer GT og sier i Matteus 12,20: «Han skal ikke knuse et knekket siv og ikke slukke en rykende veke før han har ført retten fram til seier.»

– Og disse ordene fra Jesus ble det liv i! Jeg er også glad i fortellingen om de fire vennene som bærer den lamme frem til Jesus. Det som er interessant, er at de bar ham! I menigheten bærer vi hverandre frem og er helt avhengige av hverandre. Det er godt å tenke på. Det er en som gir troen, og vi kan hvile i det.

Maler bilder

På et annet bord i stuen ligger noen nye pensler og akvarellfarger. Arvid maler. Han forteller med begeistring om hvordan han jobber for å blande fargene slik at de blir akkurat slik han vil ha dem. Det er ikke alltid han får det til, men innimellom skjer det, og det blir gode resultater. Et bilde av en måke i gangen vitner om at det ble som det skulle.

– Nettopp himmelhåpet og håpet om at det skal bli bra, er viktig for meg, avslutter Arvid.

BOKANBEFALING

TEKST / JENNY ANDRINE JOHANSEN

Med Ham til Golgata

Forfatter:
Fredrik Wisløff
Utgivelsesår:
1934
Forlag:
Luther

«Aldri har Jesu lidelseshistorie vært så levende for meg som da jeg skrev denne boken», skriver Wisløff selv i bokas forord. Slik har det nok også vært for mange lesere som har lest boka etter at den ble utgitt allerede i 1934. Boka inviterer leseren med på Jesu vandring mot Golgata gjennom bibelvers og Wisløffs egne betraktninger. Kapittelinnstillingen tilsvarer antall dager i fastetida, og gjenspeiler også på denne måten vandringen i kirkeåret.

Wisløff er en av de mest leste oppbyggelsesforfatterene i Norge og Norden, og det er fremdeles til oppbyggelse det han skrev. Han var utdannet prest, slik som sin far, og viser tydelig i *Med Ham til Golgata* sin dyktighet innen tekstutleggelse. Wisløff viser med tyngde all Jesu menneskelighet og sammenholder det med hans guddommelighet. Han beskriver relasjonen Jesus hadde til menneskene rundt seg, men også relasjonen mellom Faderen og Sønnen.

Wisløff har gjort seg umake i å se hva Jesu lidelseshistorie har å si for mennesker i dag, og vandringen fra Getsemane til Golgata har aldri vært så levende for meg som i denne boka. Det er gripende skildringer om hvilken kamp Jesus har stått i – for deg og for meg.

Slik som Jesu egen lidelseshistorie, avsluttes også *Med Ham til Golgata* med oppstandelsen og håpet:

«Når dødens dype dal blir mørk, når mitt hjerte banker sine siste slag, når øyet skal briste i døden, når min fot skal inn på ukjent land, når min sjel skal stilles for tronen og dømmes, når mitt liv skal legges i vektskålen og veies, ja, Jesus, vil du holde korset for meg da? Da blir dødsdalen lys. Da blir min domsdag min kroningsdag, da blir evigheten fylt av bare jubel. En pris og takk for det dyrebare korset».

“ **Hvis du ser at du er berget i Jesus, har du noe å gi videre.**

BARNAS SIDE

Finne 5 feil

Etter at Jesus døde, gjemte disiplene seg. De var redde og lei seg. De to bildene er nesten like. Finn de fem feilene på bildet under? Tegning: Claudia Chiaravalotti

Finne navn på 10 insekter!

I rutenettet under har vi gjemt navnene på 10 insekter. Navnene står fra venstre mot høyre og nedover. Klarer du å finne alle sammen?

R	E	V	L	I	N	S	N	I	P
G	R	E	S	S	H	O	P	P	E
M	K	P	L	A	U	M	R	L	T
A	E	S	O	T	M	M	A	U	R
R	F	Å	P	R	L	E	T	S	O
I	J	U	P	I	E	R	E	S	V
H	O	M	E	G	S	F	L	U	E
Ø	M	U	M	I	L	U	S	L	L
N	P	I	L	I	O	G	V	P	Ø
E	K	A	K	E	R	L	A	K	K

Fargelegg!

Men Jesus sto opp fra de døde, og viste seg for Tomas og de andre disiplene! Tegning: Claudia Chiaravalotti

Gi barnebladet BARNAS til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00

VITSER

– Mamma, jeg har funnet en falsk hundrelapp!
 – Hvordan vet du at den er falsk?
 – Det er tre nuller i stedet for to.

– Mamma, husker du den dyre vassen du var så redd for at skulle gå i stykker?
 – Ja?
 – Eh, nå trenger du ikke å være redd for den lenger ...

Hanna

TEKST / JENNY ANDRINE JOHANSEN

I Bibelen finnes det mange historier om jenter og gutter som gjorde Guds vilje og stolte på ham. Selv om det er veldig lenge siden personene i Bibelen levde, kan historiene deres fremdeles lære oss om hvem Gud er og hvordan vi kan leve sammen med ham.

I første Samuelsbok i Bibelen står det om en som het Hanna. Hun var en gift kvinne og helt uten barn. Mannen hennes elsket henne veldig høyt, men hun kunne ikke bli gravid. Hanna var veldig lei seg for det og ønsket seg et barn.

En dag var hun i tempelet for å be. Tempelet var dit folk dro for å be til Gud i Det gamle testamente. Hun ba Gud om å bli gravid og få et barn.

Hun ville ha et barn så mye at hun sa til Gud: «Hvis jeg får en gutt, så skal jeg gi ham til deg». Gud husket på bønnen til Hanna, og hun ble gravid. Hun fødte en liten gutt som fikk navnet Samuel. Både Hanna og mannen hennes gledet seg over barnet.

Da Samuel var blitt litt større, så husket Hanna på løftet hun gav Gud. Hun tok Samuel med til tempelet og gav han til Gud. Samuel vokste derfor opp i tempelet, sammen med presten Eli. Fordi Hanna holdt løftet hun gav til Gud, fikk hun flere barn sammen med mannen sin.

Hanna forstod at barn er en gave fra Gud. Men det er ikke bare barn som er en gave fra Gud. Vi er velsignet

med mat, klær og gratis skolegang. Vi har bøker, spill og venner. Alt dette er gode gaver fra Gud. Vår jobb er å ta vare på disse tingene og bruke dem til det beste, ikke bare for oss, men også for andre.

Jeg kan tenke meg at Hanna hadde lyst til å beholde Samuel hos seg selv resten av livet. Nå hadde hun jo endelig fått et barn! Kanskje hun var fristet til å ikke holde det løftet hun hadde gitt Gud. Men hvis hun hadde holdt ham hjemme hos seg, vet vi ikke hva det ville blitt av Samuel. Siden Hanna holdt sitt løfte, kunne Samuel få en viktig oppgave i Guds plan. (Hvis du vil se mer av hva slags spennende ting som skjedde med Samuel, kan du lese videre fra 1. Samuelsbok kapittel 3)

Av Hanna kan vi lære å stole på Gud, også når det ser håpløst ut. Men vi lærer også at vi ikke alltid kan tenke på oss selv. Vi må huske å spørre Gud om det er noe vi skal gi fra oss som han kan bruke. Det kan være vanskelig noen ganger, men Gud kan gjøre langt mer med det vi har om vi gir det til ham, enn om vi beholder det selv. Hva kan du gi til Gud? Kanskje du har penger du kan gi bort som Gud kan bruke? Eller kanskje Gud kan bruke noe av din tid og dine evner? Når vi legger det vi har i Guds hender, kan han bruke det til mye spennende, akkurat som han kunne bruke Hannas gutt Samuel til mange viktige ting den gangen for lenge siden.

Les for barna

Barn liker høytlesing!
Er du bestemor, bestefar, onkel, tante, nabo, lærer, storebror, far eller mor. Les om Hanna!

ILLUSTRASJON / ERLING RANTRUD

SLEKTERS GANG

Døpte	Født	Døpt	Menighet
Louis Hvale Bagshaw, Oslo	18.08.19	24.11.19	Oslo
Samuel Storhaug, Bergen	08.12.19	05.01.20	Bergen
Sigmund Elias Fedeler, Birkeland	24.10.19	26.01.20	Kristiansand
Andre innmeldte: 10			
Døde	Født	Død	Menighet
Sverre Johan Mikalsen, Tønsberg	18.08.28	08.11.19	Granly
Kristi Irene Kronhaug, Bergen	14.11.37	28.11.19	Bergen
Jan Erik Grytnes, Nøtterøy	26.09.42	06.01.20	Granly
Rutt Christensen, Tønsberg	27.06.38	13.01.20	Granly
Antall utmeldte: 11			

I DELKs kirkebøker registreres DELK-vigslere, og de blir omtalt i denne spalten. Underveis vil gjerne formidle når et DELK-medlem har inngått ekteskap, også når det ikke er en DELK-vigsel. Melding kan sendes til bladets redaksjon.

Info om gaver til DELK

Gaver til DELKs arbeid kan man gi med eller uten skattefradrag. Skattefradragsordningen gjelder nå ved to betalingsmåter:

1. Avtalegiro for hvert formål

- Avtalegiro/ Avtale Straks – via DELKs nettsider: delk.no/ gaver. Registreres ferdig på nettsidene.
 - Avtalegirokupong (i kirkene eller fra DELKs kontor) fylles ut og sendes DELKs kontor
- Endring av gavebeløp ved avtalegiro: opprett ny, slett den gamle, se info på www.delk.no/gaver

2. Enkeltgaver med KID-nr. for hvert formål

KID-nr. kan du få ved å ta kontakt med Venke S. Gjelstad, e-post: vsg@delk.no, telefon: 33 35 93 53
Bankkonto for gaver
- med skattefradrag (se over): 3000 24 91210
- uten skattefradrag: 2420 22 11085

Gaver (via DELKs hovedkontor) med i skattefradrags-ordningen:

Prestetjenesten, DELKs misjonsarbeid, Bjerkely kirke- og skolebygg, Bergen menighet bygg, Østfold menighet, Håkonsund kirke, Granly kirke – kirkestue/orgel, Telemark kirkebygg, DELK Ung, Menighetsbidrag til disse menighetene: Telemark, Ryenberget, Granly, Bjerkely, Horten og Kristiansand.

Gaver uten skattefradrag kan gis direkte:

- Kirkebladet Underveis: 3000 27 13949
- Bondal Fjellstue: 2680 07 50503
- Bergen menighet: 3000 23 00512
- Bjerkely menighet: 3000 37 53553
- Dalane menighet: 3270 67 09796
- Granly menighet: 2400 23 80478
- Horten menighet: 2801 46 83994
- Kristiansand menighet: 3000 33 98095
- Moe menighet: 3000 24 20259
- Nore menighet: 2351 72 09147
- Ryenberget menighet: 6011 05 64719
- Sotra menighet: 3470 66 20984
- Telemark menighet: 2801 31 96763
- Østfold menighet: 3000 26 70832

Takk for alle gaver!

For flere gaveformål i DELK og kirkesamfunnets menigheter, se www.delk.no/gaver/

DELKS UTSENDINGER

Ektepar med barn som er kristent fagpersonell i Nord-Afrika via NLM. E-post sendes utsendingene via andreas.johansson@delk.no

Kort fra hovedstyremøtene i november, januar og mars

- Hovedstyret og personalkomiteen har kommet frem til justert modell for lønnsfastsetting for prestene. Justert modell for andre ansatte kommer i 2020.
- Gaveformål til DELK Ung er opprettet, som blant annet vil finansiere ny stilling som leder i DELK Ung.
- Budsjett for 2020 er utarbeidet og årsregnskap for 2019 er ferdig. God styring på økonomien.
- Oppfølgingsaker etter GF 2019 – arbeidsgruppe er nedsatt for å se på organiseringen av rådmøtet som samarbeidsorgan.
- Det opprettes en jubileumskomite for DELK 150 år i 2022.
- Fred Arve Fahre er ansatt som prest i Telemark menighet. Prosess med rekruttering av ny prest til Kristiansand menighet er satt i gang.
- Etter evaluering av GF 2019 ble det bestemt at GF og stevnet arrangeres samlet 25.–27. juni 2021.

Følg med på www.delk.no og DELKs Facebook-sider

DELKS MENIGHETER, KIRKER, SKOLER, KONTAKTPERSONER OG ADRESSER

DELKs hovedkontor

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
E-post: delk@delk.no
Tilsynsmann Bertil Andersson
Telefon: 45 48 22 30
E-post: bertil.andersson@delk.no

Menigheter, Kirker, prester og eldste

Bergen, DELK-kirken
Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
E-post: bergen@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Jon Magne Sønstabø, prest
Telefon: 97 08 76 99
E-post: jon.magne.sonstabo@delk.no
Jon Tore Lie, eldste
Henning A. Alsaker, eldste

Sotra, Håkonsund kirke

Håkonsund, 5379 Steinsland
E-post: sotra.menighet@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Vidar Klepsvik, eldste

Re, Bjerkely kirke

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Ole Døvik, eldste
Harald Lie, eldste
Odd Gjerpe, eldste
Dalane, Bedehuset i Egersund
Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
Olaf Engestøl, prest
Telefon 90 20 41 38
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Per Emanuel Valand, eldste
Jan Hetland, eldste

Horten, Langgata kirke

Langgata 50, 3187 Horten
E-post: horten.menighet@delk.no
Erling Rantrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.rantrud@delk.no
John L. Ludvigsen, kontaktperson

Kristiansand menighet

Gyldenløves gate 54, 4614 Kristiansand
Leif Skåra, eldste, kontaktperson
Telefon 95 78 76 80
E-post: leif@skaara.net
Arne Fedeler, eldste

Nore, Fredheim kirke

Sporan, 3630 Rødberg
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Solveig og Knut Haug, kontaktpersoner

Oslo, Ryenberget kirke

Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Menighetskontoret
Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
E-post: ryenbergetkirke@delk.no
Kristoffer Hansen-Ekenes, prest
Telefon: 90 62 80 73
E-post: khe@delk.no
Håkon Valen-Sendstad, prest
Telefon: 92 29 31 06,
E-post: hvs@delk.no
Elisabeth Fehn Olsen, diakon
Egil Helland, eldste
Fred Søndby, eldste

Sandefjord, Moe kirke

Moveien 78, 3221 Sandefjord
E-post: Moe.menighet@delk.no
Erling Rantrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.rantrud@delk.no
Hans Åge Guren, eldste

Har du ny adresse? Husk å melde fra til Underveis!

Skien, Telemark Menighet

E-post: telemark.menighet@delk.no
Gudstjenester og møter er på Skauen Kristelige skole
Fred Arve Fahre, prest
Telefon: 41 47 42 18
E-post: fred.arve.fahre@delk.no
Rune Høvdås, eldste
Magnus Minnesjord, eldste
Karsten Grytnes, eldste

Tønsberg, Granly kirke

Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
E-post: granly.menighet@delk.no
Peter Johansen, prest
Telefon: 95 96 26 54
E-post: peter.johansen@delk.no
Tore Slettvik, eldste
Kjell Magne Baksaas, eldste
Arvid Ludvigsen, eldste
Rina Husby, diakon

Østfold, Missingmyra bedehus

Missingmyrveien 6, 1640 Råde
E-post: ostfold.menighet@delk.no
Boe Johannes Hermansen, prest
Telefon: 99 61 28 22
E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no
Olav I. Markussen, eldste
Karstein Sletting, eldste

Grunnskoler

Oslo: Ryenberget skole,
Enebakkvn 152, 0680 Oslo
Telefon: 23 21 01 61
E-post: post@ryenbergetskole.no
Re: Bjerkely skole
Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 06 30 30
E-post: post@bjerkelyskole.no
Sandefjord: Moe skole
Movn 78, 3221 Sandefjord
Telefon: 33 48 73 40
E-post: kontor@moeskole.no
Skien: Skauen kristelige skole
Jon Alvsonsgt 14, 3746 Skien
Telefon: 35 50 54 00
E-post: post@skauensskole.no
Tønsberg: Granly skole
Klippeveien 1, Tønsberg
Telefon: 33 00 31 10
E-post: post@granlyskole.no

Mer kontaktinformasjon om menighet og skole finner du på www.delk.no

DET EVANGELISK-LUTHERSKE KIRKESAMFUNNS (DELKS) BEKJENNELSE

- DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.
- DELK holder følgende bekjennesskrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:
- De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
- Den augsburgske konfesjon
- Luthers lille katekisme
- DELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.
- DELK har ca. 3.300 medlemmer fordelt på lokalmenigheter i Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Agder, Rogaland, Hordaland og Østfold.

SANKTHANSSTEVNET 2020

19.-21. juni / Gjennestad, Vestfold

I år starter
vi fredag
etter-
middag!

- ◆ **Sankthansormens barnefestival**
 - ◆ seminarer ◆ **ungdomstelt**
 - ◆ familiemøter ◆ konsert
- ◆ **storfamiliefest** ◆ grilling ◆ camping
 - ◆ **gudstjeneste**
- ◆ Hilde Heitmann ◆ **Garness** ◆ Toril og Ulf Asp
- ◆ **Signe og Georg** ◆ Jan Bygstad ◆ **Daniel Johansson**
- ◆ Lillian Kallasten ◆ **Peter Johansen** ◆ Reidun Hvale
 - ◆ Andreas Johansson ◆ Gunn Andersson
 - ◆ **Håkon Valen-Sendstad**

DELK

Se hele programmet på www.delk.no